

Piesne: 231 219 364 539

Suma evanjelia: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet. On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojím mocným slovom. Keď vykonal očistenie od hriechov, posadil sa po pravici Velebnosti na výsostiach.“ (Hebr 1,1-3)

Mt 21,33-46 – Podobenstvo o zlých vinohradníkoch

³³ Počujte iné podobenstvo! Istý hospodár vysadil vinicu, ohradil ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval. ³⁴ Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali úrodu. ³⁵ Vinohradníci však pochytili jeho sluhov, jedného zbili, druhého zabili a ďalšieho ukameňovali. ³⁶ Opäť vyslal iných sluhov, viac ako predtým, ale urobili im to isté. ³⁷ Napokon k nim poslal svojho syna, pretože si myslel: ‚Iste budú mať rešpekt pred mojím synom.‘ ³⁸ Pri pohľade na syna si však vinohradníci povedali: ‚Toto je dedič. Podťe, zabime ho a jeho dedičstvo bude naše!‘ ³⁹ I chytili ho, vyhodili von z vinice a zabili ho. ⁴⁰ Keď potom príde majiteľ vinice, čo urobí tým vinohradníkom? ⁴¹ Povedali mu: „Zlých bez milosti zahubí a vinicu prenajme iným vinohradníkom, ktorí mu budú načas odovzdávať úrodu.“ ⁴² Ježiš im povedal: „Nikdy ste nečítali v Písmach: Kameň, ktorý staviteľia zavrhl, stal sa uholným kameňom. Pán to urobil, je to obdivuhodné v našich očiach? ⁴³ Preto vám hovorím, že vám bude odňaté Božie kráľovstvo a bude dané národu, ktorý bude prinášať úrodu. ⁴⁴ Kto padne na ten kameň, doláme sa, a na koho padne on, toho rozmliaždi.“ ⁴⁵ Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto jeho podobenstvá, pochopili, že hovorí o nich. ⁴⁶ Chceli ho chytiť, len sa báli zástupov, lebo ho pokladali za proroka.

Modlime sa:

Nebeský Otče, chválim Tvoje sväté meno za všetko, v čom si bol pri nás aj v uplynulých dňoch. Ďakujeme za pomoc, ochranu a vedenie, ako aj za fiaska, ponaučenia – pretože to všetko nám pripomína, ako veľmi sme krehkí a ako Ťa

potrebujeme. Skláňame sa pred Tebou, a vyznávame, že bez Teba sme úbohí a stratení. Potrebujeme Tvoju prítomnosť, čerpať zo zdroja Tvojho slova.

Odpusť nám, že toľko prekážok je v nás; akí sme nemí, hluchí, chromí často, len aby mohlo byť všetko podľa našej predstavy. Vezmi náš život, naše chcenie, formuj nás, aby sme mohli byť poslušní, Tebe dôverujúci a na Teba sa plne spoliehajúci učenici, ktorých život odzrkadľuje Tvoju lásku a dobrotu. Kiežby bolo na nás vidieť tam, kde žijeme a sa pohybuje, že nielen chodíme do kostola alebo čítame Tvoje slovo, ale máme aj živý vzťah s Pánom Ježišom Kristom, ako naším Spasiteľom a v Ňom je zmysel a budúcnosť nášho života.

Prosíme, obdar nás i teraz vedením Tvojho Ducha, aby sme neboli ako poslucháč, ktorý sa pozrie na seba do zrkadla, a potom odíde a hneď zabudne, ako vyzerá. Nech v nás pôsobí Tvoje slovo tak, že sa podľa neho zariadime, aby vykonalo Tvoj úmysel v našom živote. Prosíme, vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. *Amen.*

„Napokon k nim poslal svojho syna, pretože si myslel: Iste budú mať rešpekt pred mojím synom“ (Mt 21,37)

Milí Bratia a milé Sestry!

V príbehu nášho textu sme po kvetnej nedeli; Pán Ježiš je v chráme a pristúpia k nemu veľkňazi a starší ľudu so svojimi výhradami voči Nemu. On im odpovedá podobenstvami. Na konci posledného čítame, že „*Ked' veľkňazi a farizeji počuli jeho podobenstvá, pochopili, že hovorí o nich.*“ – *Ved' to je úžasné!* – mohli by sme na prvé počutie konštatovať. Všetko to znamená, že Ježišove slová neodznali do prázdna! Tí, ktorým boli adresované, ich pochopili! ... **Ale či skutočne** pochopili? Či sa Slovo dostalo do úrodnej pôdy? Všetko zostalo celé bez ďalších následkov na ich život a vzťah s Hospodínom! Ba vyvolalo to v nich odpor!

Ďalšie naše konštatovanie potom môže byť, že nás sa to celé netýka. Nemáme nič robiť s týmto podobenstvom, nie nám bolo adresované. **Ale či skutočne** je tomu tak? – Dovolím si tvrdiť, že nie! Vonkoncom aj čo sa iným stalo, „*bolo napísané ako napomenutie...*“ pre nás. (1K 10,11)

Takto sa teda pozerajme na počuté podobenstvo. Bolo veru napísané aj o nás a pre nás. V danom hospodárovi nám Pán Ježiš zobrazuje nebeského Otca – Jeho lásku a trpezlivosť. On je ten, kto všetko čo má, s najväčšou starostlivosťou a dôverou zveril svojmu ľudu, i nám. Je to vzťah majiteľa a nájomníka. V tej dobe sa často takýmto spôsobom prenajímala pôda. Majiteľ všetko zabezpečil nájomcovi, ten hospodáril a potom mal odovzdať predom dohodnutú časť úrody za používanie pôdy.

Naše podobensvo hovorí konkrétne o vinohrade. Ten nie je možné len tak prenechať svojmu osudu, vyžaduje si veľa práce a starostlivosti. **Vinohrad** často

symbolizuje už aj v Starej zmluve **Boží ľud**, kde ten starostlivý majiteľ-vinohradník je Hospodin. V našom podobenstve túto zodpovednosť prenechal nájomcom-vinohradníkom, ktorí však **neboli hodní Jeho dôvery a ignorovali Ho**. (V tomto stave sa spoznali pri počúvaní aj veľkňazi a farizeji. Boh im zveril svoj ľud, aby ho duchovne viedli, oni však sa spreneverili, hľadali vlastné záujmy.)

Milí Bratia a milé Sestry! Nezotrvajme teraz pri zlých vinohradníkoch Ježišovej doby. Predovšetkým sa sústreďme na to, akého **nám** Pán Ježiš predstavuje nebeského Otca: On je starostlivý, nepodvádza, neklame a nesklame. Nad to vidíme tú mimoriadnu **dôveru**, akou to čo má, čo je mu cenné, zverí týmto nájomcom. **Spolieha sa** na ich čestnosť, oni však – ako sa časom ukáže – sú vzpurní voči Nemu. Odmietajú konať podľa dohody, ktorú s Ním majú.

Veď hospodár nežiada od vinohradníkov nič iné, **len to, čo Mu patrí** – a odmietnu mu dať. „*Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali úrodu*“ Aká je ich reakcia? Hrubý odpor. „*Vinohradníci však pochytili jeho sluhov, jedného zbili, druhého zabili a ďalšieho ukameňovali. Opäť vyslal iných sluhov, viac ako predtým, ale urobili im to isté.*“ Teda opakovane posielal k nim svojich sluhov – a mnohí na to doplatia zdravím i životom. Tak isto, ako aj Hospodin posielal svojich prorokov počas stáročí k svojmu nevernému ľudu, aby sa k nemu vrátil, avšak proroci dopadli podobne, často zaplatili za svoju poslušnosť aj životom.

Môžeme konštatovať, že tento stav je narušením zmluvy, teda zmluvné podmienky už neplatia. Avšak hospodár predsa nezakročí. Stále dáva vinohradníkom ďalšiu a ďalšiu šancu, aby sa zpomätali. Túto **Božiu trpezlivosť** môžeme sledovať počas starozákonných dejín – až dodnes.

Milí Bratia a milé Sestry! Zamyslime sa nad tým, aký trpezlivý je náš Boh aj k nám. Koľko času a možností nám ponúka! Na jeho mieste náš pohár trpezlivosti by už dávno bol pretiekol, ale On ešte stále ponúka príležitosť k obráteniu, pokániu, náprave a k zmiereniu sa s Ním. Možno si myslíme, že veď Boh taký má byť, veď Jeho trpezlivosť je nekonečná. Je to však minimálne zneužívanie Jeho prívetivosti. Ale aj oveľa viacej: znevažovanie, odpor, ignorancia – podobne ako sa správali aj nájomníci vinice. A zároveň je to veľký omyl. Totiž aj Jeho trpezlivosť má svoje hranice.

Aby však k trestajúcemu zásahu nedošlo, hospodár v podobenstve sa rozhodne dať nájomníkom **ešte jednu šancu**. Nechce trestať, chce napraviť narušený vzťah s nimi. Rozhodne sa poslať k nim po sluhoch teraz svojho syna. **Napokon k nim poslal svojho syna, pretože si myslel: „Iste budú mať rešpekt pred mojím synom“**. Ako na východe zvyknete hovoriť: „budú ho bečeľovať“. Iste ho budú rešpektovať, veď syn zastupuje svojho otca; ako by on sám bol prišiel medzi nich.

Stane sa však niečo celkom iné. Vinohradnícividia syna, dediča a možno majú za to, že zrejme majiteľ zomrel – čiže ak zlikvidujú dediča, môžu siahnúť na jeho dedičstvo. Aké kruté a sebecké zmýšľanie! Syna skutočne zabijú, nemajú pred ním žiadny rešpekt. Avšak – a to vyslovia sami poslucháči – spravodlivý trest ich

neminie. Tu trpezlivosť majiteľa vinice končí, viacej možností nemajú, ich čas kajať sa, napraviť vzťah s majiteľom vypršal.

Bratia a Sestry! Pán Ježiš povedal toto podobenstvo skutočne o tých, ktorí si to aj aplikovali na seba. Ale ho povedal aj o sebe, ktorého majú takým krutým, bezcitným spôsobom zabiť. Totiž neuznajú, že Ho poslal Hospodin. Nezabudnime, že sme niekoľko dní pred Jeho ukrižovaním.

Veľavravné je tu slovo „**napokon**“. Ukazuje na to, že po mnohých pokusoch zmieriť ich so sebou, hospodár – Hospodin – sa rozhodol ešte pre jeden posledný pokus, posledné oslovenie. A to najvýstižnejším spôsobom. Totiž poslal svojho najdrahšieho, svojho syna. Jeho **posledným slovom** k týmto nenapraviteľným vinohradníkom sa stal jeho syn. A to posledné slovo, ktorým sa k nám Boh **od vtedy** prihovára, je Boží Syn, Ježiš Kristus. On je tá posledná šanca, po ktorej už ďalšej niet.

Presne, ako sme to počuli z listu Hebrejom: „*Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet. On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojim mocným slovom.*“ V týchto posledných dňoch – píše autor, čím odkazuje práve na to, že Pán Ježiš je to posledné slovo nebeského Otca k nám.

Mnohí dúfajú a očakávajú, že im Boh dá nejaké výnimočné znamenie či zjavenie. Nejakým zázračným, nadprirodzeným spôsobom sa im preukáže a oni potom pohotovo uveria... Kto takto zmýšľa, je vo veľkom nebezpečenstve. Je to klamlivá a falošná nádej. Nezakladá sa na Jeho zaslúbení ale na sebaklame.

Veď či existuje väčší dôkaz toho, že Bohu na nás záleží, ako to, že poslal k nám a na kríž za nás svojho Syna, ktorý bol bez hriechu, aby vzal na seba naše hriechy a náš trest? Už prorok Izaiáš o Ňom krásne zvestuje: „*On bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenia*“. (Iz 53,5) Nebuďme slepí, ako boli Ježišovi neprajníci, ktorí sa pridali na stranu tých, čo vykonali tento nespravodlivý súd.

Milí Bratia a milé Sestry! Nenechajme sa oklamať akousi nádejou, že bude ešte nejaké ďalšie zjavenie, ďalšia šanca, alebo že Božia trpezlivosť všetko znesie... Ale buďme radi a buďme vďační, že to „*napokon*“ bolo napísané aj pre nás. Totiž kto v Ježišovi Kristovi nespoznal prejav Božej milosti a zhovievavosti, kto v Ňom nevidí jasný dôkaz Božej trpezlivosti a zachraňujúcej lásky, ten sa ničoho ďalšieho nedočká. A keď mu raz čas milosti vyprší, už bude neskoro.

Ale kto sa chopí tejto ponúkanej lásky, ten môže prijať dokonalé odpustenie na svoje spoznané a vyznané hriechy. Môže s údivom uzrieť trpezlivosť, ktorou Boh doposiaľ znášal jeho tvrdosť a odmietanie. Tiež môže prijať odkaz golgotského kríža – Božiu nepochopiteľnú lásku, ktorou sa On všemožne snažil o jeho záchranu. Otvorením srdca môžeme najlepšie prejať svoj **rešpekt** pred Pánom Ježišom. **On je hoden** našej úcty. **Kiežby** to „*napokon*“, to **posledné Božie slovo k nám** neznelo

zbytočne; **kiežby** nebolo pochopené neskoro, ale by vedelo zasiahnuť naše srdcia a nás omilostiť. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste! Ďakujeme, že si prišiel, aby Tvoj Otec sa stal aj naším nebeským Otcom. Prišiel si k nám, ako Jeho posledné slovo, ktorým nám preukazuje nesmiernu trpezlivosť a záujem, že On o nás stojí. Vyznávame, že sme si túto trpezlivosť vysvetľovali svojvoľne, aby sme mali zámienku k neposlušnosti. Odpusť nám, Pane, že sme ju mnohokrát zneužívali. Daj nám pochopiť, že sme dlžní, predovšetkým sebou samými, keď zadržíme, to, čo Ti patrí. Dať cisárovi, to ešte áno, ale dať Bohu, čo je Jeho, to sa nám veľmi nepozdáva.

Ďakujeme, Pane Ježišu, že si prišiel pre našu záchranu, aby sme nedostali to, čo si zaslúžime, ale dostali to, čo si nezaslúžime – milosť, odpustenie a možnosť nového začiatku s Tebou, na úplne novom základe. Ďakujeme, že Ťa to stálo veľa, že si podstúpil dobrovoľne smrť na kríži, kam Ťa pribili aj za naše viny, aj naše ruky.

Ďakujeme, že si prišiel medzi nás v mene nebeského Otca, pre naše zmierenie s Ním, že si to Jeho posledné avšak zatiaľ stále platné slovo k nám. Nech sa dotkne čím viac tých, ktorých oslovíš, aby sme nedopadli ako vinohradníci v podobenstve. Daj nám hlbokú pokoru a bázeň nad faktom, že takouto trpezlivosťou a láskou nás k sebe volá náš Stvoriteľ. Daj nám uvedomiť si vzácnosť času, aby sme ľahostajne o Tvoju milosť neprišli.

O to prosíme aj pre našich milých, pre každého, koho si oslovil alebo oslovíš, už hocijakým spôsobom. Nech Tvoja spasiteľná láska zvíťazí v srdciach, v ktorých sa odohráva tento veľký zápas – brať či nebrať vážne Tvoje slovo. Hlavne tam, kde je zrejmé, že sa čas kráti, buď mocne prítomný, aby Tvoja láska zvíťazila, aby tí, čo sa pred Tebou otvárajú vo svojej biede, sa mohli uistiť o svojej záchrane v Tebe. Chválimo Ťa za to, že sme Ti to všetko mohli s dôverou predostrieť. *Amen*